

J. Oskar Andersen: Der har gentagne Gange været Tale om den højtærede Undervisningsministers Udnævnelser, jeg har ogsaa under Finanslovsforslagets Behandling haft Lejlighed til at fremsætte Anker med Hensyn til dette Punkt, og der har for nylig gentagne Gange i Bladene været omtalt et Tilfælde af en saa opsigtsvækkende Beskaffenhed, at man kunde vente, Ministeren ikke var ukendt med, hvad der sigtedes til. Det er det sidste Tilfælde i Rudkøbing, der i disse Dage har været omtalt i Bladene, som jeg sigter til. Den højtærede Minister forlanger, at jeg skal fremlægge Materiale. Det er ikke mig, der skal fremlægge Materiale; hvis de Underretninger, der er givet i Pressen, viser sig at være gale, kan den højtærede Undervisningsminister fremsætte sit Materiale til Belysning af Sagen. Det vilde være mig kært, hvis dette Materiale er af en saadan Beskaffenhed, at det viser, at de Underretninger, der er fremsat offentligt, er urigtige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Søgaard: Det viser sig, at Lærerne i Spørgsmaalet om Kirkens Repræsentation i Skolekommissionen, til forskellige Tider har stillet forskellige Krav. Nu oplæste den højtærede Undervisningsminister Lærernes Udtalelse fra deres Møde i 1921, jeg oplæste en noget tidligere, men jeg vil konstatere, at man aldrig har kunnet faa en virkelig Tilkendegivelse fra Lærerne Landet over i disse Sager, men er nøjedes med Bestyrelsesmøder, Repræsentantmøder o. s. v., hvor kun en meget lille Del af Lærerne er til Stede. Og med Hensyn til Venstres Stilling til dette Spørgsmaal i Skolekommissionen, som den højtærede Minister talte om, vil jeg sige, at en Kommission kan selvfølgelig ikke binde et Parti, det er ganske umuligt. De Venstredelemmer, der sad i Kommissionen, havde forskellige Synsmaader, men man samledes i det fælles at ønske Kirken repræsenteret i Skolekommissionerne.

Jeg vil til Slut blot gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister ikke mere taler om 9 Konsulenter, jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister ikke har kunnet forsvare dem, jeg vil lykønske til, at de maaske forsvinder.

Undervisningsministeren (Nina Bang): Med Hensyn til de 9 Konsulenter vil jeg sige, at det er 12, der er ganske vist 3 i de 4 Amter i Sønderjylland, men det er Meningen at slaa Amterne i Sønderjylland sammen, det er slet ikke sikkert, at der vil vedblive at være 3 Amtsskolekonsulenter der, det er et meget lille Omraade til 3 Amtsskolekonsulenter. Desuden er der Amter i Danmark, som er af meget ringe Omfang, jeg nævner Bornholms Amt og Lolland-Falster. Det er naturligvis ikke Meningen at slaa de to største Amter, Ribe Amt og Ringkøbing Amt, sammen og give dem 1 Amtsskolekonsulent; Meningen er at slaa sammen de mindre Amter, hvor man let kan komme fra det ene Sted til det andet. Bornholms Amt er meget lille til at danne Basis for et Aar efter Aar ført Tilsynsarbejde. I øvrigt kommer vi jo nok ud af det, hvis det er den eneste Hindring for at faa Amtsskolekonsulenter, at jeg har foreslaaet for faa. Jeg tror godt, Amtsskolekonsulenterne kan udføre et udmærket Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen fremsatte nogle mærkelige Udtalelser, idet det ærede Medlem ikke mente, det var hans Pligt at begrunde et Angreb, han fremsatte her i Tinget paa en Ministers Embedsbesættelser. Det er en højst besynderlig Opfattelse. Jeg har altid ment, at naar man fremsætter et Angreb, har man sine Papirer i Orden og kan fremlægge dem, og jeg vil sige, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen overordentlig let kunde skaffe sig Underretning om, paa hvilken Basis en saadan Embedsbesættelse er foregaaet. Han behøvede ikke alene at lytte efter „Nationaltidende“s Fremstilling. Jeg synes, at et Medlem af den høje Rigsdag virkelig har andre Steder at hente sin Viden fra end en vis Presses Spalter. Det ærede Medlem sagde, at det, det her gjaldt, var Besættelsen af Overlærerembedet i Rudkøbing, og skønt jeg efter hele den Maade, det ærede Medlem har talt paa, maa være fuldstændig fri for nogen Forpligtelse til at fremsætte Grundene for denne Embedsbesættelse, vil jeg dog, da jeg altid mener, det er rigtigst at staa til Ansvar overfor dette høje Ting, her anføre de Bevæggrunde, der har ført til, at den paagældende Lærer er udnævnt.

Maa jeg først sige, at det Princip, hvorefter jeg besætter Embederne, er, at naar der er Enighed fra Byens Side, vælges i al